

6000 מלחים אמריקאיים נחתו בחיפה - ומאות בחורות באו לקבלם

THEY LIKE IAK

בבוקר, אחריכך אנחנו חייבים לחזור לי-
אניה.
"נמאס כבר מהאניה", הוסיף ג'ון. "מה יש לנו שם? סרטים, סיפריה ואולם-הת-
עמלות. רק תנו לי לשתות ותנו לי לבלות עם בחורה ואני מבסוט".
"הישראליות האלה זה משהו מיוחד", ציין פרייק. "חמות. אני רק יורד מהסטי-
פון והן מופיעות. לא תמיד אני רוצה, אבל תגידו לי, מה קורה כאן, זה נכון שיש עודף בבחורות בישראל?"

ליד שולחנם כבר ישבה נערה חמודה בשם לילי. הצעירה, שעבדה עד לפני זמן קצר כעוזרת-בית, החליטה לעשות הסבה מיקצועית. "מזמן לא הכרתי כליכד הר-
בה בחורים מנומסים כאלה", גילתה לילי בסיפוק. "הם יושבים, שותים בירה או משהו אחר, אני אומרת להם שאני לא מעוניינת במין ואין שום בעיות. נתנו לי מתנות, סיגריות ובושם. הם מלווים אותי הביתה. למה הישראלים לא כאלה?"
אולם לא רק הנערות נהגו מהפלישה האמריקאית. ליד הנמל עמדה שורה ארוכה של מוניות. זה נוסע וזה בא. "יש פרנסה, בעיקר בדולרים", חייך נהג מורנית. יצחק מסיקה, בסיפוק, ושלף אל מול המצלמה חבליה עבה של שטרות. "הם באים בקבוצות", סיפר, "עולים על המורנית ומחפשים בעיקר לבלות עם בחור רות ושתיה. זה לא בעייה, אני חפאי ומכיר את כל המקומות הטובים". אמר

ועוד לא ראיתי דבר כזה. מילא, על החיי-
פאיות אפשר להשתלט, אבל עשרות בחור-
רות הגיעו לכאן מכל הארץ, הן בכלל לא מתייחסות אלינו, עושות מה שהן רוצות. אם זה ימשיך ככה, נאלץ להיות קשוחים.
"יש עבודה, בטח שיש עבודה כל הלילה", סיפר חברו סמל. ראשון דויד פריד-
מן, מחוליית הבריגות. "רק אתמול עצרנו נו ארבעה חיילים על שיכרות. הם מסתרים פחד-מוות מהשוטרים הצבאיים. אצלם מקבלים חמש שנים על התפרעות במקום ציבורי".

שיבואו

כל יום

אך הסתלקו השוטרים, והשטח הוצף בבחורות. "חמודים הבחורים האמרי-
קאים", סיפרה לעלת-החן תל-אביבית. "שמעתי מחברה שלי שהם כאן ומייד באתי לחיפה. הם כליכד אדיבים, נותנים מתנות, מזמינים לשתות, יודעים לבלות. יש כאלה קמצנים, אבל הם יותר טובים מהישראלים".
בבאר קליפורניה, שבעיר-התחתית הגנו עשרות נחתים את חופשתם. ליד אחד ה-
שולחנות ישבו ג'ורג' מקנזי, פרייק מרפי וג'ון ברייאן, מכוונאים בני 21. על השול-
חן העגול ניצבו עשרות פחיות בירה. "אנחנו עושים תחרות מי יגמור לשתות יותר", סיפר מקנזי. "יש לנו זמן עד שש

הזמנה לריקוד

קיבל נחת אמריקאי מרחל החיפאית. דיסקוטק מאה ועשרים בחיפה היה אחד המקומות הבודדים שבהם עלה מיספר הבחורים על מיספר הבחורות. שלוש החיפאיות שהיו בדיסקוטק הוצפו בהצעות לרקוד ולשתות מצד המלחים האמריקאים, עד שלבסוף כמעט כשלו מעייפות.

קופאית בדיסקוטק

החיפאית נדהמה מהגל העצום של הנחתים, שהציפו את הדיסקוטק. מנהל המקום, איש המחזור בבחורות שהעדיף, כנראה, לבלות במקומות אחרים בעיר הנמל.

הפלישה היתה דו-סטרית. אלפי נחתים אמריקאים הסתערו מן הים על חופה של עיר-הכרמל, כשהם רעבים לריקודים, לשתיה וכמובן לבחורות. עלי-
מותיחן מכל רחבי הארץ הסתערו מן היבשה בבקשת את המלחים האמריקאים. זה זמן רב שלא ידעה חיפה הסתערות שכזאת. המישטרה עמדה הכן. "בעבר כבר היו לנו בעיות רציניות עם אניה אחרת שהגיעה לחיפה", גילה סגן ניצב יהודה סיגלוביץ, ראש לישכת-סיוור, היחידות שבראשן הוא עומד נערכו כדי לקדם את פני הרעה, בעיקר בנושאי סמים, שיכרות והפרת-סדר. "תיגברנו את הסיוור רים סביב המקומות המיועדים לפורענות, בייחוד ליד הבארים וריכוזי-הבידור. גם חוליית-הסמים נערכה לפעילות מיוחדת, חפ"ק של חייליהם משתף איתנו פעולה ואנו עומדים איתם בקשר צמוד בעזרת קו טלפון מיוחד".

בלי מדים החיילים האמריקאים על מרכזי-הבידור בחיפה. מאות נערות מכל רחבי-הארץ הגיעו כבר ביום השישי לחיפה כדי לבלות עם הצמאים לאהבה ולחוסם בבארים. בדיסקוטקים ובבתי-הקפה.